# Socialraadgiveren

Udgivet af Foreningen for Socialraadgivere uddannede ved Den Sociale Skole, København

Socialraadgiveren Nr. 9 15. November 1941 4. Aargang Side 65—72

**INDHOLD**

*I. Østergaard:* Til Medlemmerne.

*V. Skalts:* Den Sociale Skole har nu faaet Statsstøtte.

*C. A. Steenberg:* Referat af Mødet 18. Oktober.

Lovforslag.

Anmeldelser.

Statistik over Elever udgaaede fra Den Sociale Skole.

Meddelelser.

Ansvarshavende Redaktør: Theresie Berthelsen, Sct. Hans Mandshospital, Roskilde.
Redaktionsudvalgets Medlemmer: Socialraadgiver Fru Britt Friis, Politibetjent Lilli Larsen, cand. jur. Magna Nørgaard, Socialraadgiver Kirsten Skovgaard-Petersen.

# Til Medlemmerne.

Mørklægningstider er ikke Mødetider, og derfor har Foreningens Bestyrelse besluttet i den kommende Vinter at afholde færre Møder end i de tidligere Aar.

Denne Bestemmelse kan imidlertid medføre, at Kontakten mellem Foreningens Medlemmer forringes, og det skulde nødig ske. Jeg haaber derfor, at Medlemsbladet i højere Grad end tidligere vil blive Bindeled mellem de enkelte Medlemmer, og for at skabe mere Interesse om Bladet, har Bestyrelsen længe søgt at faa Medlemsbladet trykt.

For faa Dage siden opnaaede man endelig et saadant Tilbud paa Trykning af Bladet, at Foreningens Økonomi kan bære det.

Et trykt Blad forpligter, og i Tillid til, at Medlemmerne paa enhver Maade vil støtte Redaktionen i dens Arbejde saaledes, at Maalet — et vægtigt og alsidigt Medlemsblad — kan naaes, fremsendes herved det første Nummer af »SOCIALRAADGIVEREN«

*IØ.*

## Den Sociale Skole har nu opnaaet Statsstøtte,

og i den Anledning har Deres Redaktion bedt mig om et Par Ord om Maal og Retningslinier for Skolens videre Arbejde.

Maal og Linier er helt de samme, som dengang Frk. M. Lüttichau, Overlæge Clemmesen, Overlæge Jacobsen og Frk. Skouenborg i 1937 stiftede Skolen. Vi er blot naaet et godt Skridt nærmere Ønskernes Virkeliggørelse.

Det er Skolens Maal at give Mennesker, der er i Besiddelse af de personlige Kvalifikationer, en saadan Fond af Viden, at de bliver i Stand til at være gode Raadgivere for deres Medmennesker, — en af de største og vanskeligste Opgaver, der findes. Interesse for og Lyst til at hjælpe Mennesker, der trænger til Hjælp, er det første Krav til en Socialraadgiver, og Evne til at forstaa de Mennesker, man skal hjælpe, og til at vinde deres Tillid og faa Lov at vejlede dem er Grundpillen i Arbejdet. Interesse og Evner kan Skolen ikke give sine Elever, *de* er Forudsætninger for, at Uddannelsen faar Værdi. Skolen søger derimod at bibringe den personligt egnede den Viden, der er nødvendig for et Arbejde som Socialraadgiver; intet er farligere end de kærlige, velmente, men forkerte Raad; man bør have den Respekt for sine Medmennesker, at man ikke raader dem uden virkelig Viden.

Ingen bør beskæftige sig med social Raadgivning uden at have grundigt Kendskab til Samfundets Struktur og derigennem Baggrunden for de sociale Problemer; det er ligeledes nødvendigt at opøve sin Evne til at forstaa det enkelte Menneske ud fra det Milieu, det lever i, og endelig at være i Besiddelse af en virkelig Viden om de Hjælpemidler, der staar til Raadighed.

Foruden at blive en god Raadgiver vil uddannede Socialraadgivere kunne blive gode Medarbejdere for Læger, Psykologer, Institutionsledere o. a., idet Socialraadgiveren ofte vil kunne fremskaffe Oplysninger af Betydning for Lægen, Psykologen o. a. Og den, der foruden de øvrige Egenskaber ogsaa møder med gode teoretiske Kundskaber, vil med Tiden blive sin Institution til betydelig bedre Nytte end den uuddannede. Den uddannede skulde gerne medbringe Evne til at se Tingene i større Sammenhæng og til at udnytte Sammenspillet mellem de forskellige Lovbestemmelser.

Hvilke Midler har Skolen nu til at naa sit Maal? Det er først og fremmest vigtigt at faa det rigtige Elevmateriale. Skolen modtager som bekendt Mænd og Kvinder mellem 20—30 Aar; mange Ansøgere over de 30 Aar fremhæver, at det jo kun maa være godt, at de er saa gamle, som de er, idet Modenhed maa være af største Betydning i dette Arbejde. Det er rigtigt, men paa den anden Side ved vi alle, at det er betydeligt lettere for den 20—30 aarige at tilegne sig Lærestof og indordne sig under Institutionernes Praktikanttjeneste, og navnlig, at det er ganske overordentlig vanskeligt at skaffe Arbejde til et Menneske, der er over de 30 Aar. Derfor denne Aldersgrænse.

Skolen stiller ikke bestemte Eksamenskrav, idet man gerne vil holde Uddannelsen aaben for alle Samfundslag. Det Menneske, der gennem mange Aar har arbejdet i socialt Arbejde, vil som Regel have bedre Forudsætninger end Studenten, der kommer lige fra Eksamensbordet. I Modsætning til tidligere, kræver Skolen nu altid, at Eleven forinden Optagelse har været i praktisk socialt Arbejde, kortere eller længere Tid, og foruden personlige Udtalelser om Elevens Egnethed fremskaffes Udtalelser fra Praktikantstedet. Hertil kommer, at Skolen har 6 Maaneders Prøvetid og her faar Lejlighed til at bedømme Elevens Arbejde i Teori og Praktik.

Fra Skolens Start har det været Ønsket, at Uddannelsen skulde være 2-aarig; dette er nu muliggjort. For ikke at skabe for langt Interval, hvor ingen Socialraadgivere uddannes, paabegyndes dog endnu et kortere Hold. Uddannelsen vil her strække sig fra 15. November 1941 til Eksamen i Juni 1943, men VII. Hold, der paabegyndes i April 1942, vil faa en 2-aarig Uddannelse.

Der har jo heldigvis hidtil været god Brug for de uddannede Elever, der arbejder indenfor Hospitalsvæsen, Mødrehjælpsinstitutioner, sociale Udvalg, Politi og andre Steder, og Forespørgslerne om denne uddannede Arbejdskraft tager til.

Vil Statsstøtten og den 2-aarige Uddannelse nu medføre en radikal Ændring? Svaret herpaa maa blive Nej. Skolens Ledelse mener, efterhaanden som Erfaringerne er indvundet, at have uddybet Undervisningen til at omfatte alle de Fag, som en social Grunduddannelse bør omfatte; men visse Fag, der hidtil har været givet i Forelæsningsform, ønsker man nu at lægge mere Vægt paa, og maaske ogsaa for disse Fags Vedkommende at gaa over til den skolemæssige Undervisning som den Form, der er bedst egnet til at sikre, at Eleverne tilegner sig de fornødne Kundskaber. Som hidtil vil der foruden 3 Timers Teori daglig blive 4 Timers praktisk Arbejde i sociale Institutioner.

Men paa et andet Omraade vil man

sætte ind i højere Grad end det tidligere har været muligt. Der stilles som bekendt store Krav til Socialraadgiverens Selvstændighed, hans eller hendes Evne til at bedømme en Situation rigtigt og give den rigtige Vejledning, og det er derfor af Betydning, at Eleverne saa meget som muligt opøves til selvstændigt Arbejde og selvstændig Tænken. Et Middel hertil er Diskussionsøvelserne, Foredrag og Selvstudium, og medens de tidligere Elevers Undervisning paa Grund af det meget Stof i nogen Grad var forceret, vil det nu blive muligt at give Eleverne mere Frihed, ikke til at have gode Dage, men Frihed til Selvstudium.

Medens der saaledes ikke bliver Tale om en radikal Ændring, er der paa den anden Side ikke Tvivl om, at Erfaringen stadig vil vise nye Omraader, hvor ny og forøget Undervisning bør sættes ind; det er jo i det hele Skolens Opgave at følge de sociale Forhold i Landet paa de Omraader, hvor Socialraadgivere kan finde Anvendelse, og supplere Grunduddannelsen med Oplysninger herom.

Foruden Grunduddannelsen er det Skolens Agt hvert Aar at give et Speciale-Kursus paa et eller andet Omraade. Som bekendt har der været et saadant 3-Maaneders Kursus for Mødrehjælpsinstitutionerne, men ogsaa indenfor Hospitalsarbejdet og en Række andre Grupper er en Specialeuddannelse tiltrængt.

Skolen er Arbejds- og Socialministeriet meget taknemmelig for den Forstaaelse og Støtte, der er vist »Den Sociale Skole«, og det er selvsagt en stor Glæde for alle, der har arbejdet med Skolen og tror paa dens Fremtid. Der er vist heller ikke Tvivl om, at den viste Tillid vil støtte Eleverne ude omkring i deres praktiske Arbejde; men afgørende for Skolens Fremtid er det, at hver Elev paa sin Plads gør et saa godt Arbejde, at Uddannelsens Betydning derved bliver lysende klar.

*Vera Skalts.*

## Referat fra Mødet den 18. Oktober 1941.

Lørdag den 18. Oktober afholdtes et af Skolen og Foreningen arrangeret Møde i Odd Fellow Palæet. — Der var mødt ca. 90 Deltagere. Overlæge Clemmesen, som ledede Mødet, bød Deltagerne Velkommen paa Skolens Vegne, hvorefter Næstformanden (under Formandens Fraværelse) paa Foreningens Vegne bød Velkommen. Fg. Fuldmægtig i Arbejds- og Socialministeriet, cand. polit. H. Friis talte derpaa om: Arbejdshæmmede Personer (se Referatet). Derefter fulgte en livlig Diskussion — afbrudt af en Spisepause. Som man vil se af nedenstaaende Referat, kneb det med at faa Tiden til at forslaa. Dels var Foredragsemnet uhyre fængslende — og Diskussionen kunde have været fortsat i flere Timer —, dels var det saa fornøjeligt at faa Anledning til at hilse paa gamle Lærere saavel fra Skolen som fra det praktiske Arbejde.

*Red.*

### Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse og arbejdshæmmede.

Over dette Emne talte Aftenens Indleder fg. Fuldmægtig i Arbejds- og Socialministeriet, Henning Friis. Fuldmægtig Friis lagde Tyngdepunktet i sin Indledning paa de arbejdshæmmede og gik lettere hen over de langvarigt arbejdsløse. Indlederen omtalte herefter hvilke Grupper, der falder ind under Betegnelsen »arbejdshæmmede«: intelligensdefekte, sindslidende, vanføre osv. Efter at have gennemgaaet disse forskellige Grupper og de Foranstaltninger, der kan tænkes iværksat over for de enkelte Grupper, kom Fuldmægtig Friis ind paa Lønspørgsmaalet vedrørende de arbejdshæmmede. Fuldmægtig Friis mente ikke, at dette vilde medføre saa store Vanskeligheder som ofte antaget. Sluttelig omtalte Aftenens Indleder den offentlige Arbejdsanvisnings Opgaver vedrørende Beskæftigelsen af de arbejdshæmmede. Herunder fremhævede Fuldmægtig Friis meget stærkt Betydningen af, at der til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer blev knyttet Socialraadgivere — med speciel Uddannelse paa dette Omraade, — idet disse Institutioner med det nuværende Personel ikke vilde være i Stand til at løse denne Opgave.

Inden den derefter følgende Diskussion bad Forretningsfører cand. jur. Fru Skalts om Ordet. Fru Skalts paapegede, at Uddannelsen paa den sociale Skole maatte betegnes som en Grunduddannelse, der vilde være fortrinlig at bygge videre paa, ogsaa til Arbejdet i den individuelle Arbejdsanvisning. Fru Skalts fremhævede i det hele taget Betydningen af den sociale Uddannelse, idet et godt Hjertelag — som iøvrigt er nødvendigt i det sociale Arbejde — ikke alene sætter en i Stand til at bevæge sig med blot nogenlunde Sikkerhed i Socialreformens Paragraffer. Endvidere omtalte Fru Skalts den sociale Skoles Udvikling siden 1937, da den blev startet, og bragte herunder en Statistik over de fra den sociale Skole dimitterede Elevers Erhverv. (Denne bringes andet Steds i Bladet). — Endelig oplyste Fru Skalts, at den sociale Skole nu har faaet bevilget et aarligt Statstilskud.

Derefter havde Kontorchef Hagen Ordet. Kontorchefen var i det store og hele enig med Indlederen, men savnede dog en Omtale af hvilke Foranstaltninger man kunde tænke sig at gennemføre overfor de i lettere Grad aandssvage. Kontorchefen var heller ikke enig med Indlederen i, at der slet ikke var gjort noget for de tuberkuløse, disse hørte jo nemlig hjemme under Folkeforsikringsloven, og som Følge heraf, vilde de jo ogsaa kunne modtage Støtte ad denne Vej. Endvidere havde Kontorchefen det Indtryk, at Vanskeligheden ofte var at holde de tuberkuløse borte fra Arbejdet, idet mange af dem ofte kastede sig alt for voldsomt ud i Arbejdet efter et Sanatorieophold e. l. Kontorchefen mente — ligesom Indlederen — at Spørgsmaalet ikke var saa særlig vanskeligt at løse, og at det navnlig var af særlig Betydning ved Optræningen.

Inspektør Krüger Rasmussen, Næstved, efterlyste Koordinationen mellem de forskellige Anstrengelser, man gør for at hjælpe de arbejdshæmmede. Af stor Betydning, mente Inspektøren, det var at begynde paa et tidligt Tidspunkt, og paapegede her Indførelsen af manuelle Fag i den almindelige Skole. Endvidere mente Inspektøren, at en Aftrapning af Lønnen — altsaa Lønnen fastsat efter paagældendes Ydelse — vilde møde stærk Modstand fra Arbejdernes Side. Til Slut udtalte Inspektøren sig om Arbejdsanstalterne og paapegede her en Brist, idet de paa Anstalt anbragte Mennesker ikke føler Arbejdets Glæde.

Arkitekt Rasmussen — Formand for Landsforeningen af Vanføre og Lemlæstede — gik imod Terminologien arbejdshæmmede. Arkitekten vilde hellere udvide Invalidebegrebet til at omfatte »alt«. Arkitekt Rasmussen udtalte end-

videre, at en af de største Vanskeligheder for de invalideredes Arbejdsmuligheder var de »normales invaliderede Syn« paa Invaliden. Arkitekt Rasmussen vilde have, at de invaliderede bliver betragtede som normale og behandlede som normale; f. Eks. gik Arkitekten meget stærkt imod Oprettelsen af specielle Reparationsværksteder. Noget inkonsekvent synes det derfor at være, at Arkitekten, da han berørte Spørgsmaalet om Erhvervsvejledning, vilde have at denne udelukkende skulde foretages af invaliderede. Antagelig maa man formode, at Arkitekten mente, at disse Mennesker skulde være uddannede til dette Formaal, men desværre kom han ikke nærmere ind herpaa.

Reservelæge Nygaard, Ebberødgaard, imødegik Inddelingen i de 3 Grupper: normale, Sinker, aandssvage, idet Grænserne her imellem slet ikke er skarpe, og at man derfor maa være varsom med at. rubricere efter denne Inddeling. Paa direkte stillet Spørgsmaal fra Sekretær Boye: »om det ikke var Aandssvagevæsnets Læger, der havde indført denne 3-Deling«, svarede Reservelægen bekræftende, — »men, sagde han, derfor kan man jo nu godt være kommet til en anden Erkendelse, og saa er det godt at faa rettet sin Opfattelse.« Reservelægen fremhævede sluttelig Socialraadgivernes Uddannelse, som han mente maatte være en til dette Formaal særdeles god Grunduddannelse.

Fuldmægtig Frøken Madsen, Ortopædisk Hospital, mente, at specielle Værksteder for invaliderede var særdeles udmærkede, men det skulde kun være for en Overgangsperiode, som Optræning eller eventuel Oplæring til det fri Liv.

Borgerrepræsentant Mikkel Christensen, — Forretningsfører for Sygekassen »Fremtiden« — fremhævede det særlig betydningsfulde i, at de arbejdshæmmede var under Observation under Arbejdet. Endvidere mente Forretningsføreren ikke, at der vilde blive større Vanskeligheder fra de faglige Organisationers Side ved en Aftrapning af Lønnen. Forretningsføreren fremhævede her, at man aldrig havde haft disse Vanskeligheder indenfor den Organisation, han var i Berøring med.

Fuldmægtig Skalts talte om Beskæftigelseslovene, dels om Beskæftigelse af de unge arbejdsløse (Ungdomslejre) og dels om Foranstaltningerne for de langvarigt arbejdsløse. Herunder kom Fuldmægtig Skalts ogsaa ind paa en Omtale af Arbejdsanvisningens Effektivitet, og paapegede, at Arbejdsanvisningen, saaledes som den var tilrettelagt for Øjeblikket, ikke tillod en individualistisk Behandling af de enkelte Tilfælde, dertil var Personalet for faatalligt, og desuden manglede det den fornødne Uddannelse.

Overlæge Clemmesen, der som Dirigent havde ledet hele Diskussionen, tog selv Ordet, inden han gav dette til Indlederen for replicerende Bemærkninger. Overlægen talte om den Arbejdsterapi, der anvendes paa vore Sindssygehospitaler. Denne har 2 Hovedformaal, nemlig dels et medicinsk og dels et socialt. Det sociale Moment bestaar deri, at man søger at afpasse Patienten til Livet udenfor Hospitalet, bl. a. gennem Anbringelse i Familiepleje.

Fuldmægtig Friis' replicerende Bemærkninger var ret korte, da Tiden var meget fremrykket.

Det var alt i alt en meget vellykket Aften; det eneste, man savnede, var at høre Socialraadgivernes Stilling til Spørgsmaalet. *C. A. S.*

(Af Pladshensyn er Referatet af Fuldmægtig Friis' Indledning skrevet saa kort. Interesserede Læsere henvises derfor til det udsendte Memorandum vedrørende dette Spørgsmaal, Socialt Tidsskrift Nr. 7—8/41. Side 77—136.)



## Lovforslag.

Nyt Lovforslag mod Homosexualitet i Sverige. (Svenska Dagbladet 4. November 1941).

En Straffelovskommission har til den svenske Justitsminister afleveret en Betænkning om Forslag til en Revision af den nugældende Lovgivning mod Homosexualitet. Kommissionen ønsker først og fremmest effektivt at sikre Børn og Unge mod homosexuelle Forbrydelser og foreslaar derfor, at ogsaa Forsøg paa homosexuelle Overgreb skal straffes. Straffen kan blive indtil 20 Aars Fængsel og forhøjes indtil 4 Aar, hvis Handlingen er begaaet imod Børn under 15 Aar. — Kommissionen har endvidere foreslaaet, at den, der mistænkes for en homosexuel Forbrydelse, skal, hvis han selv andrager derom, blive Formaal for en retspsykiatrisk Undersøgelse, før han bliver sat under Tiltale. Hvis Undersøgelsen foranlediger, at den, der har begaaet Forbrydelsen, indvilger i at underkaste sig saadanne Foranstaltninger, som maa anses for betryggende (f. Eks. Pleje paa Sindssygehospital) mod Tilbagefald, kan han under visse Forudsætninger blive fritaget for Tiltale. *B. F.*

## ANMELDELSER

Paa Schultz' Forlag udkommer for Tiden under Fællestitlen »Danmark gav os« en Serie Pjecer, hvis Formaal er at give en kortfattet, populær Fremstilling af kulturelle og sociale Forhold i Danmark. Pjecerne, der koster 1 Kr. pr. Stk., udkommer 2 og 2 med et Par Maaneders Mellemrum, hver Gang en kulturel og en social sammen. Den første sociale Pjece er skrevet af cand. jur. Margrethe Smidt og har Titlen »Aldersforsorgen«. Den giver i et klart og fortællende Sprog en kort historisk Redegørelse for Udviklingen paa dette Omraade og en Fremstilling af den nugældende Lovgivning med dens forskellige Former for Hjælp: Aldersrente, Alderdomshjem og Aldersrenteboliger, ligesom den omtaler den Hjælp af økonomisk og rent menneskelig Art, der stadig ydes af private.

I Løbet af kort Tid udkommer en Pjece om Omsorg for Mødre og Børn, og i Løbet af nogle Maaneder een om Børneforsorgen. *M. N.*

## Statistik over Elever

### udgaaede fra Den Sociale Skole 17. Oktober 1941.

Der er demitteret ialt 48 Elever fra Den sociale Skole, nemlig:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 14 | Elever | i | April | 1938. |
| 14 | » | » | » | 1939. |
| 9 | » | » | » | 1940. |
| 11 | » | » | » | 1941. |
| 48 | | | | |

Af det samlede Antal Elever er:

19 ansat i Mødrehjælpsinstitutioner,
10 » i Hospitaler,
2 » ved Aandssvageforsorg,
3 » i sociale Udvalg, herunder Børneværnet,
1 » i Politiet,
1 » i Arbejdsanvisningskontor,
1 Leder af Fritidsklub,
1 ansat i Socialministeriet,
4 overgaaet til andre Erhverv,
1 midlertidig overgaaet til andet Erhverv,
3 uden Arbejde paa Grund af Giftermaal,
2 uden Arbejde.

## MEDDELELSER

Socialraadgiver Karen Johanne Gregersen er fra den 1. November 1941—1. April 1942 ansat som Vikar ved Mødrehjælpsinstitutionen i Aalborg, Aagade 24, I. S.

Socialraadgiver Kirsten Lyngholm er fra den 1. November d. A. ansat ved Saxoly, Saxogade 104 A, København V.

Socialraadgiver Inger Tuxen er fra 1. November d. A. ansat som Leder af Amager Fritidsklub, Dyvekes Allé 3, 1. S., København S. og fra samme Tidspunkt ansat som Socialraadgiver i Phillips Sogn.

Socialraadgiver Fru A. M. Koefoed har faaet en Datter den 23. August.

Socialraadgiver Fru E. Hornhaver har faaet en Søn den 1. September.

### Meddelelse fra Kassereren.

Medlemmerne erindres om at indbetale det pr. 1. April forfaldne Medlemskontingent for Perioden 1. April 1941—31. Marts 1942.

Kontingentet andrager i Henhold til Vedtægternes § 5 følgende:

1. Aktive Medlemmer: Kr. 16,00. Medlemmer med Aarsindtægt under Kr. 2,500,00 kan dog staa som aktive Medlemmer mod et aarligt Kontingent af Kr. 12,00.
2. Passive Medlemmer: Kr. 10,00.
3. Extraordinære Medlemmer: Kr. 2,00.

### Gæstekort.

Medlemmer af Foreningen for Socialraadgivere vil for Fremtiden kunne faa udleveret Gæstekort, saaledes at man til visse af Møderne vil kunne medtage en Gæst. Det vil i Bladet samtidig med Meddelelsen om Mødet blive anført, naar Gæster kan medtages. Gæstekort vil saa blive udleveret ved Indgangen mod Betaling af 1 Kr.

**Socialraadgiveren**

tilsendes alle Foreningens Medlemmer vederlagsfrit.

Ikke-Medlemmer kan tegne Abonnement paa Bladet ved Henvendelse til Foreningens Kasserer. Ved Bestilling bedes Abonnementprisen, Kr. 5 aarligt, fremsendt pr. Giro.

Eventuelle Artikler eller Meddelelser maa være Redaktøren i Hænde senest den 1. i Maaneden.

Foreningens Formand: *Inger Østergaard,* Østerbrogade 85, Ø. — Sekretær: *Maja Larsen,* Fensmarksgade 9, N. — Formand og Sekretær træffes telefonisk: Central 15885. — Kasserer: *Merete Linfoot,* Hospitalshjælpen, Bispebjerg Hospital, Afdl. E, København NV. Giro Nr. 32567.

## LEDIGE STILLINGER

En Stilling som Socialhjælper ved Avnstrup Sanatorium bliver at besætte snarest. Tjenestetiden vil være 2 à 3 Dage ugentlig. Stillingen, der er honorarlønnet, lønnes for Tiden med 1200 Kr. aarligt. Rejseudgifter refunderes Socialhjælperen af Sanatoriet.

Ansøgninger, indeholdende Oplysninger om paagældendes Uddannelse, indsendes til Hospitalsdirektøren, Kommunehospitalet, København, senest den 27. November 1941.

Adresseforandringer
skal fremtidig meddeles
det lokale Postkontor

DUPLEX-TRYKKERIET (VED A. RASMUSSEN) KØBENHAVN

# Socialraadgiveren

Udgivet af Foreningen for Socialraadgivere uddannede ved Den Sociale Skole, København

Socialraadgiveren | Nr. 10 | 15. December 1941 | 4. Aargang | Side 73—80

## INDHOLD

*Bente Nandrup:* Arbejdsanvisning.

*Jenny Rubin:* Om normalt begavede Børn, der ikke kan følge med i Skolen (Efter Særtryk af »Vor Ungdom«, April 1941).

*I. Østergaard:* »Toppen«.

Lovtidender.

Meddelelser.

Ansvarshavende Redaktør: Theresia Berthelsen, Sct. Hans Mandshospital, Roskilde.
Redaktionsudvalgets Medlemmer: Socialraadgiver Fru Britt Friis, Politibetjent Lilli Larsen, cand. jur. Magna Nørgaard, Socialraadgiver Kirsten Skovgaard-Petersen.

# Arbejdsanvisning.

**I Tilslutning til fung. Fuldmægtig i Arbejds- og Socialministeriet Henning Friis' Foredrag den 18. Oktober om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse og arbejdshæmmede, fortæller Socialraadgiver Frøken Bente Nandrup i nedenstaaende om Arbejdsanvisning, saaledes som den finder Sted i Dag fra Engageringskontoret for Handel og Industri.**

Selv om det skal indrømmes, at de Tal, den private Arbejdsanvisning kan præstere, er relativt smaa i Forhold til den offentlige Arbejdsanvisnings samlede Tal, har den første dog sin ganske særlige Betydning ved Arbejdets individuelle Karakter.

*Foreningen Engageringskontoret for Handel og Industri's* Virksomhed er det eneste Arbejdsanvisningskontor, der til Dato har vist os saa stor Interesse, at de har antaget en af os. Engageringskontoret er oprettet under Medvirken af de tre store Organisationer, Grosserersocietetet, Industriraadet og Handels- og Kontoristforeningen, og er en direkte Fortsættelse af den Virksomhed, som paabegyndtes af dansk Erhvervslivs hidtil største Personlighed C. F. Tietgen i Handels- og Kontoristforeningen før Aarhundredskiftet. Foreningen arbejder fuldstændig selvstændigt.

Som maaske den væsentligste Forskel paa denne Forenings og den offentlige Arbejdsanvisnings Virksomhed er den Form, de er organiseret paa, idet Princippet i Centralarbejdsanvisningen er tilrettelagt paa manuel Arbejdskraft, d. v. s. Anvisning af Arbejde i den Rækkefølge de pladssøgende er blevet tilmeldt Kontoret, medens det udmærket kan ske i Engageringskontoret, at den sidst tilmeldte opnaar Stilling omgaaende af den Grund, at han foruden at være i Besiddelse af de ønskede Kvalifikationer ogsaa har de personlige Egenskaber, der netop er en Forudsætning ved Opnaaelse af denne Stilling, medens andre med akkurat de samme faglige Kvalifikationer, men uden disse personlige Egenskaber, maa vente noget længere.

Hertil kommer ogsaa, at der saa godt som intet Sted i den offentlige Arbejdsanvisning er ansat Personale, der har Uddannelse i de specielle Forhold, der har med dette at gøre, d. v. s. hvis der skal laves virkeligt individuelt Arbejde uden Hensyn til den Tid, der medgaar til Behandlingen af det enkelte Menneske, saa viser Erfaringerne, at det er de private Institutioner som f. Eks. Mødrehjælpen og Engageringskontoret, der uafhængig af Bevillingsmyndigheder kan antage Personale, der har den rette Uddannelse, samt knytte de Mennesker til sig, der er idealistisk indstillede. Her til Kontoret er knyttet 14 Mennesker, samt 3 Konsulenter i medicinsk, juridisk og social Vejledning. Selve Princippet i Organisationen er eftergjort flere Steder i Udlandet, bl. a. i Göteborg, et Par Steder i Norge, ligesom den særlige interne Arbejdsform, Engageringskontoret arbejder under, i Princippet er blevet gennemført ved en Del af den offentlige Arbejdsanvisning i Finland. Selve Antallet af Ekspeditioner har i Aaret 1940 været paa godt 37 Tusind, hvilket viser en Stigning fra 1937 paa ca. 600 %. Antallet af anviste Stillinger viser — trods Krig og Krise — en Opgang fra 795 i Aaret 1936 til over 2000 i indeværende Aar.

Antallet af Medlemmer er godt og vel 10,000, men kun en Femtedel af disse staar som pladssøgende og heraf er kun 15—20 % ledige.

Naar selv Handels- og Kontorfunktionærerne i saa stort Antal forbliver som Medlemmer — selv efter anvist Arbejde og ofte uden at have opnaaet Arbejde — maa dette have sine bestemte Grunde:

1) At *Foreningen Engageringskontoret for Handel og Industri* i Modsætning til de klassekampbetonede Fagforeninger lige siden sin Stiftelse i 1913 har hævdet, at Arbejdsgivere og Funktionærerne er to Sider af samme Sag — er i samme Baad, og derfor har fælles Interesser, der skal løses, bl. a. Engagering, forbedrede Arbejdsforhold m. m.
2) At man i Engageringskontoret lige siden dets Stiftelse har kæmpet for *den individuelle Arbejdskrafts* særlige Krav paa individuelle Arbejdsaftaler, i Modsætning til Fagforeningernes kollektive Aftalesystem, der skærer den flinke og den mindre flinke over een Kam.
3) Og endelig selve Foreningens Arbejdsform, hvor de Opgaver, den i Dag udfører i nær Tilknytning til sin Engageringsvirksomhed, ikke udføres af nogen anden Institution her i Landet.

Udover det her anførte om Foreningens principielle Arbejdsgrundlag skal jeg om selve det praktiske Arbejde anføre:

Selve Arbejdet er delt i *3 Hovedgrupper,* Herre-, Dame- og Ungdomsafdelinger, idet den sidste foruden den direkte Pladsanvisning ogsaa har Erhvervsvejledningen for de unge, samt tager sig af alle Lærlingespørgsmaal. Endnu en ny Afdeling er i Aar blevet startet: Studenterafdelingen, idet det viser sig, at Erhvervslivet har Brug for Studenter — mere og mere—.

Som en særlig Afdeling virker *Vikarhjælpen,* der i Sommertiden og op mod Jul har sit største Virkefelt, men som alligevel fungerer hele Aaret. — I Løbet af faa Minutter kan et Firma faa anvist den Arbejdskraft, det mangler, og navnlig indenfor denne Afdeling er der fra Kontorets Side gjort en stor Indsats for de 40-aarige, der som Vikarer har vist sig som udmærket Arbejdskraft, idet de paa Grund af Modenhed og faglig Dygtighed straks kan glide ind i Arbejdet. Ofte viser det sig, at en dygtig Dame eller Herre, antaget som Vikar, senere bliver fast ansat i Firmaet, udelukkende i Kraft af faglig Dygtighed og Modenhed. Takket være dette Arbejde er mange Firmaer efterhaanden ikke saa uvillige overfor at ansætte ældre Arbejdskraft, men springer straks ud i det. —

Et andet stort Virkefelt er Foreningens Provinsarbejde, som det desværre siden den 9. April ikke har været muligt at gennemføre i samme Omfang som tidligere. Der arbejdes dog for Tiden med en ny Form for Provinsarbejde i nær Tilknytning til Provinsens Handelsskoler. I Aalborg og Aarhus var der ambulante Kontorer, idet en af Kontorets Ledere den første Uge i hver Maaned havde faste Træffetider i Provinsens største Byer.

Endelig har Foreningen i adskillige Tilfælde medvirket ved Oprettelsen af Personaleklubber og Personaleforeninger, ligesom man gennem regelmæssige Møder med de større Erhvervsvirksomheders Personalechefer medvirker til Udveksling af Erfaringer i Behandling af Personaleproblemer, Dyrtidstillæg, Sygestatistik m. m. Men alt dette er kun de Opgaver, som enhver forsvarlig og aktivt arbejdende Arbejdsanvisning til enhver Tid skal paatage sig.

Mere bemærkelsesværdig er den Del af Foreningens Virksomhed, der falder ind under det, vi kalder *Konsultationen.*

Den omfattende Konsultationsvirksomhed, der ydes Foreningens Medlemmer uden nogen Udgift for disse, bestaar i juridisk, social og medicinsk Vejledning. Alene den juridiske Konsul-

tation har i den forløbne Tid haft ca. 1000 Konsultationer af forskellig Kategori, Konsultationer, der naturligvis hovedsagelig har drejet sig om Forhold vedrørende Fortolkning af Funktionær- og Ferieloven, faglige Spørgsmaal om Opsigelsesvarsel, Funktionærernes Stilling i Tilfælde af Militærindkaldelse, Gage i Sygdomsperioder m. m.

Af det Arbejde, Kontorets Personalekonsulent har udført for ca. 300 Klienter, skal særlig fremhæves en udstrakt Hjælp ved personlig Vejledning og Raad. Yderligere skal det anføres, at der ialt er fremskaffet ca. 6000 Kr. til økonomisk Hjælp til øjeblikkelig trængende, hvorigennem ca. 35—40 Handels- og Kontorfunktionærer er blevet i Stand til atter at kunne udføre et Arbejde, og disse Penge er fremskaffet som Hjælp til Selvhjælp.

Foreningens medicinske Konsulent har i en Række Tilfælde staaet til Raadighed for Erhvervsvirksomheder, der paa Grund af for høj Sygeprocent ønskede deres Personaleforhold, Arbejdets Organisation, Lokaleforhold m. m. ændret, ligesom denne i en Række Tilfælde har vejledet Funktionærer, der var slaaet ud paa Grund af Erhvervssygdomme m. m.

Foruden denne Konsultationsvirksomhed er der fra Foreningens Side ydet en faglig Indsats, dels ved Udgivelse af Særtryk af Funktionærloven og andet, og dels ved faglige Artikler i Foreningens Medlemsblad om aktuelle Problemer, f. Eks. udkommer der ikke noget Nummer, hvis faglige Stof ikke omtales i Dagspressen.

Endelig staar Foreningen naturligvis til Raadighed med Udarbejdelse af Responsa vedrørende fagligt Arbejde. Til dette Formaal har Foreningen naturligvis den fornødne Arbejdskraft.

Og hvad er det saa for Virksomheder, der bruger os? Det er alle Kategorier, ligefra smaa Handelsforetagender, til de største Industrivirksomheder, hvilket er meget naturligt, idet vi anviser Personale, hvis Kvalifikationer strækker sig lige fra Piccoloer til Kontorchefer, Direktionssekretærer, Personalechefer og administrerende Direktører m. m. Maaske særlig paa dette Punkt er der en væsentlig Forskel paa vor Forening og den offentlige Arbejdsanvisning.

*Bente Nandrup.*

## Om normalt begavede Børn, der ikke kan følge med i Skolen.

Efter Særtryk af „Vor Ungdom". April 1941.

*I.*

Hvor kan det være, at der er Børn, der til Trods for, at de har en omtrent normal Intelligens, ikke kan følge med i Normalskolen?

Hvert Aar anmelder Inspektøren for Hjælpeklasserne i København til Skolepsykologisk Kontor ca. 100 Børn, der ikke kan følge med i Normalskolen, men ikke kan anbringes i Hjælpeskolen, fordi de ved Intelligensprøven viser sig at have en omtrent normal Intelligenskvotient.

For at finde ud af Aarsagerne til dette Problem foretog jeg som Socialhjælperske en social Undersøgelse af 100 af disse Børn for Skolepsykologisk Kontor i København.

Naar et af disse Børn er anmeldt til Skolepsykologisk Kontor, foreligger der et trykt udfyldt Skema fra Skolen med Oplysninger om Barnets Standpunkt i Skolen i Læsning, Retskrivning, Diktat og Fortælling, samt en Oplysning om Skolens Indtryk af Barnets Hjem og af dets Helbredstilstand og Opførsel. Det



er nu Skolepsykologernes Opgave at finde ud af, hvorfor disse Børn ikke kan klare sig i Skolerne og derigennem prøve at hjælpe dem. Det gælder om alle de Børn, vi her har med at gøre, at de — efter at have gaaet i indtil 2 Aar i Skole — er næsten blanke i Dansk, Regning og Skrivning. De undersøgte Børns Intelligenskvotienter ligger mellem 90 og 122, Gennemsnittet er 96. Børnenes Aldre ligger mellem 6 og 13 Aar, dog saaledes, at over 75 af Børnene er mellem 6 og 9 Aar.

Da det viste sig, at disse Børn, der ikke kunde følge med i Skolerne i de mest elementære Fag, havde en omtrent normal Intelligens, sluttede man, at der maatte være andre Faktorer at søge som Aarsag til det daarlige Skolestandpunkt. Nu er det hjemlige Millieu en meget væsentlig Faktor i Skolebarnets Liv, hvorfor det laa lige for at undersøge det og se, om man kunde finde ud af, om Vanskeligheder i Hjemmet af den ene eller anden Art spillede en Rolle. Den her foreliggende Undersøgelse er hovedsagelig bygget paa de Oplysninger, man har faaet gennem en Undersøgelse af Børnenes Hjem. Omtrent alle de undersøgte Børns Hjem blev besøgt af Socialhjælperen.

Efter et indgaaende Studium af Materialet fremgik det, at i 67 af de 100 undersøgte Børns Hjem var der Fattigdom eller vanskelige Forhold, som f. Eks. at Forældrene var skilte, at Barnet var født udenfor Ægteskab etc., og endvidere spillede Sygdom hos Barnet en Rolle. En Gruppe for sig dannede 20 Børn, hvor Aarsagerne til det daarlige Skolestandpunkt tydeligt syntes at være, at Børnene var kommet for tidligt i Skole og var skoleumodne.

Paa Skolepsykologisk Kontor faar Skolepsykologerne Lejlighed til at se Barnets Moder eller Fader flere Gange — enten naar Moderen bringer Barnet op paa Kontoret for at faa det prøvet, eller naar man særskilt har tilkaldt en af Forældrene for at forhøre sig om Barnet hjemme og om dets Helbredstilstand. Ved disse Lejligheder faar man et vist Indtryk af Forældrene og Millieuet. Men ved selv at besøge Hjemmene faar man, som det følgende vil vise, i de allerfleste Tilfælde et langt sikrere Skøn om, hvordan Forholdene er.

Fru Hansen kommer op paa Skolepsykologisk Kontor med sin Datter Birthe, der er indstillet til Kontoret, fordi hun hverken kan lære at læse eller regne eller skrive. Hun er 11 Aar gl. og gaar i tredje Klasse. Ved Intelligensprøven har hun faaet en Intelligenskvotient paa 94. Efter Prøven faar Skolepsykologen at vide af Birthes Moder, at Faderen er periodisk arbejdsløs, og Familien til dels lever af Socialhjælp, og at der er 5 Børn i Hjemmet foruden Birthe. Men det viste sig imidlertid hurtigt, at Birthes Moder hellere end at tale om sine egne hjemlige Forhold vilde forklare Skolepsykologen, at Birthe ikke var aandssvag eller svagtbegavet, og at det hele, der var i Vejen, var, at hendes Klasselærer ikke forstod at tage hende paa den rigtige Maade. Nogen Tid efter sendtes Socialhjælperen ud paa Besøg i Hjemmet.

Socialhjælperens Rapport om Hjemmet lyder saaledes: Familien bebor en to Værelses Lejlighed i en Kælder paa Nørrebro. Meget fattigt Hjem — saa fattigt og uordentligt som tænkeligt. Alting flyder, der ligger Koksstumper midt paa Bordet, hvor der drikkes Kaffe. Appelsinskræller, Aviser, gamle Papirstumper og Støv flyder over hele Gulvet. Moderen sidder og snakker med en Nabokone. Hun gør et ganske stillestaaende, plumpt Indtryk og ser ud, som om hun forlængst har opgivet at tage sig af Hjemmet, men kun lader alt staa til. Desuden oplyses det under Besøget, at Birthe lider af daarlig Mave

og lige har ligget syg af Mavekatarrh og hver Morgen stadig har Mavepine. Foruden Birthe er der 5 Børn i Hjemmet; 3 smaa Børn løber rundt i Stuen uden Bukser paa og ser snavsede og forsømte ud.

Efter de Oplysninger, man nu har om Birthes Hjem og om Birthe, kan man i hvert Fald med Sikkerhed sige, at det ikke er noget Plus for Birthe, at hun kommer fra et saa fattigt og uordentligt Hjem. Desuden kan man formode, at Aarsagerne til Birthes daarlige Mave er slet Hygiejne og daarlig Ernæring fra Hjemmets Side. Hendes Hjem er ikke i Stand til at yde hende den Støtte, hun har Brug for; ingen af Forældrene har nogen virkelig Forstaaelse af, at hun ikke kan klare sig i Skolen, og at de derfor skulde hjælpe hende lidt med Lektierne eller eventuelt se lidt efter, at hun havde de rigtige Skolebøger med om Morgenen og kom i rette Tid af Sted til Skolen. Man kan paa dette Grundlag imidlertid ikke kategorisk sige: »Birthe kan ikke følge med i Skolen, fordi hun kommer fra et fattigt og uordentligt Hjem«. Der er nemlig den Mulighed, at hun kunde have en Søster Anna, der er meget dygtig i Skolen.

Det maa bemærkes, at man intet ved med Sikkerhed om de undersøgte Børns Søskende, da det har vist sig vanskeligt at skaffe sig Oplysninger om disse. Det er et Forhold, der ved senere Undersøgelse maa oplyses. Man kan nemlig, som Materialet foreligger nu, ikke sammenligne Birthes og hendes Søster Annas Skolestandpunkter. Men man kan dog med en vis Styrke sige, at maaske den vigtigste Aarsag til, at Birthe ikke kan følge med i Skolen, er, at hun kommer fra et meget fattigt og uordentligt Hjem, er forsømt og svagelig og har daarlig Mave. Navnlig den sidste Omstændighed er klar. Med Hensyn til Helbredstilstanden kan man henvise til en Artikel i Tidsskriftet »Vor Ungdom« (61. Aarg. 7. Hæfte). Heri gør Hr. Johs. Aaberg fra Jonstrup Seminarium Rede for andre Undersøgelser, der viser, at Børnenes Helbredstilstand, navnlig i de første Skoleaar, har en afgørende Indflydelse paa, hvad de kan præstere i Skolen, idet legemlig svage Børn gennemsnitlig klarer sig daarligere end sunde, raske Børn.

Jeg vil nu gennemgaa et andet Barn, hvor det viste sig, at det var helt andre Forhold, der syntes at spille en Rolle.

Søren, der er 7 Aar, har gaaet i Skole i to Aar, han anmeldes til Skolepsykologisk Kontor, fordi han har meget svært ved at lære at læse og regne. Desuden meddeles det i Skolens Rapport, at han er temmelig vanskelig at have i Klassen. Han afledes let fra Arbejdet, der slet ikke synes at interessere ham, og Kammeraterne kan han ikke enes med, han spænder Ben for dem paa Legepladsen og kommer hyppigt i Klammeri med dem. Midt i en Time skal han endog have sagt »Hold Kæft« og »Kraftidiot« til en Kammerat. Det eneste Fag, der interesserer ham i Skolen, er Tegning. Han er spinkel og splejset og har faaet Extraforplejning af Sygekassen. Det oplyses endvidere, at Faderen har været gift 2 Gange, og begge hans Koner er døde. Han har 4 Børn af første Ægteskab, der nu er voksne og klarer sig selv. Desuden har han 3 Børn af andet Ægteskab, der alle gaar i Skole. Han er arbejdsløs Maskinarbejder, der lever af Socialhjælp og er uden Haab om at faa Arbejde i Fremtiden, da han har været arbejdsløs meget længe og er over 50 Aar gl.

Man kunde her formode, at Hjemmet var af lignende Beskaffenhed, som i det foregaaende omtalte Hjem. Men Socialhjælperens Rapport om Hjemmet efter Besøget i det lyder: »Der er efter Forholdene særdeles pænt og rent og ordentligt i Hjemmet. Faderen er en pæn, rar og venlig Mand. Han er noget kværulerende, muligvis som Følge af, at han udadtil er slaaet helt ud og intet Arbejde har. Man faar Indtryk af, at han er temmelig dominerende hjemme og noget selvhævdende.

Da Socialhjælperen kom ind i Stuen, sad Faderen midt i at stoppe Børnenes Strømper. Han viste hende straks, hvordan alting var indrettet i Lejligheden. Der syntes i det hele — trods Fattigdom —at være Orden og Fasthed i Hjemmet. Faderen gaar stærkt op i at sørge saa godt som muligt for Børnene. Han fortæller, at Børneværnet har tilbudt ham, at han kan faa Børnene anbragt paa Børnehjem, men derom siger han, at saalænge de har en Fader, skal de nu ikke paa Børnehjem. Han taler interesseret om Børnenes Tegninger, som de har faaet Lov til at klistre op paa den ene Væg i Opholdsstuen. Han fortæller mig bl. a., hvordan han har arrangeret sig om Morgenen: Naar Vækkeuret ringer, faar Peter straks Tøjet paa og gaar ned for at købe Smør og Brød, Lise fejer Gulv og dækker Bord, Søren sætter Vand over Gassen og pudser Fodtøj. Han oplyser iøvrigt, at han nok er klar over, at Søren ikke er saa ligetil, men paa den anden Side siger han om ham, at han er en stille og god Dreng hjemme.

Sammenlignet med Birthes Hjem, ser Sørens Hjem helt anderledes ud. Det er et virkeligt Hjem, selvom det ogsaa er fattigt, som det maa være, naar Indtægten er Socialhjælp.

Søren er af Skolepsykologisk Kontor blevet anbragt i en Særklasse for Børn med vanskelig Opførsel, en saakaldt Observationsklasse. Resultatet heraf er, at hans Standpunkt rent fagmæssigt er bedret lidt, muligvis fordi der er færre Børn end i hans tidligere Klasse, og Læreren derfor kan tage sig mere af ham og hjælpe ham bedre. Imidlertid betegnes han stadig som vanskelig at have i Klassen. Han er slet ikke interesseret i Skolearbejdet, men optaget af Drillerier overfor Kammeraterne og af hele Tiden at gøre sig bemærket og hævde sig.

Aarsagerne til Sørens daarlige Skolestandpunkt og hele vanskelige Opførsel kan her ikke siges at være et daarligt, uordentligt Hjem, hvor han er uden Støtte. Man kunde tænke sig at ville sige, at Roden til Vanskelighederne ligger i ham selv, i hans krigeriske Temperament og Selvhævdelsestrang. Men her maa man huske, at hans Opførsel hjemme staar i Modsætning til hans Opførsel paa Skolen. Det er derfor rimeligere at antage, at der er noget galt med Hjemmet, nemlig at han er for meget domineret af sin Fader og derfor paa Skolen føler Trang til at hævde sig. Dertil kommer, at Faderen ogsaa kan have paavirket ham ved sin egen kværulerende Væremaade. Man kan let forestille sig, at Faderens Livserfaring, der gaar ud paa, at man ikke skal finde sig i nogetsomhelst, kan være indpodet Sønnen. *Jenny Rubin.*

*(Fortsættes i næste Nr.)*



## „Toppen".

Københavns Kommunes Fredehjem for unge Piger (Husgerningsskole), Moseskrænten 55, Søborg.

Hjemmet er oprettet i September Maaned d. A. og ejes af Københavns Kommune, anerkendt i H. t. Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg. — Fredehjemmet kan modtage indtil 13 Piger i Alderen fra 14 Aar, svagt begavede men uden Karaktervanskeligheder, specielt i moralsk Henseende. Eleverne anbringes af Københavns Kommune i H. t. Lov om offentlig Forsorg. Naar Pladsforholdene tillader det, vil ogsaa Børn fra andre Kommuner kunne modtages. Henvendelse herom skal ske til Københavns Magistrats III. Afd. (Børneværnskontoret).

Endvidere vil der til praktisk Uddannelse

og Oplæring kunne modtages indtil 3 hjemmeboende Piger, som er under Børneværnets Forsorg.

Formaalet med Anbringelsen er at søge at bibringe de unge Piger en saadan Uddannelse i husligt Arbejde, at de, trods deres mangelfulde Udvikling, er i Stand til ved Udskrivning fra Hjemmet at kunne paatage sig huslige Pladser. Den gennemsnitlige Uddannelsestid er ca. 2 Aar.

Betalingen for de unge Piger er den til enhver Tid af Socialministeriet for Børnehjem fastsatte.

Forstanderinde: Frøken Ellen Faaborg, Telefon: Søborg 3553.

»Toppen« er statsanerkendt i Henhold til Lov om offentlig Forsorg § 157.

*I. Østergaard.*

## LOVE OG BEKENDTGØRELSER

*Lovtidende A Nr. 68.*

Lov om Forlængelse og Ændringer i Lov Nr. 478 af 14. September 1940 om Arbejdsforhold (Arbejds- og Forligsnævnets Virksomhed).

Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 278 af 30. Maj 1940 om Foranstaltninger til Fremme af Beskæftigelsen og Arbejdsanvisningen.

*Lovtidende A. Nr. 72.*

Anordning om midlertidig Ændring i § 7 i Anordning Nr. 30 af 11. Februar 1928 angaaende Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler m. m.

Ændring: I § 7, 2. Punktum i Anordning Nr. 30 af 11. Februar 1928 angaaende Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler m. m. ændres »8 Uger« til »15 Uger«. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1942.

*Arbejds- og Socialministeriet, den 22. November 1941.*

Vejledning til Læger, Jordemødre og Sygeplejersker vedrørende Behandlingen af Patienter med Hareskaar og Ganespalte. *B. F.*

## MEDDELELSER

*Den 9. Januar 1942 Kl. 20* tænkes afholdt »Kammerataften«, hvortil det ny Elevhold paa Skolen i Særdeleshed er velkommen.

Sammenkomsten agtes afholdt i Sygeplejerskernes Hus, Fensmarksgade 1 (Klublokalerne).

Af Hensyn til Serveringen bedes Deltagerne melde sig senest 5. Januar til Sekretær Frøken Maja Larsen, Telefon C. 15885.

*Læsemappe.* Som meddelt i »Socialraadgiveren« Nr. 6 d. A. kan Medlemmer, som er interesserede i at være med i en »Læsemappe«, indtegne sig til en saadan. Betingelsen er, at hvert Medlem holder et Blad, f. Eks. Sogneraadstidende, Børnesagens Tidende, Social Tidsskrift, Journalisten, eller andre.

Der eksisterer p. t. een »Læsemappe«, som indenfor et Tidsrum af 1 Maaned cirkulerer mellem de indtegnede. Indtegning kan ske hos Sekretæren.

*Forlovelse* er indgaaet mellem Frøken Aase Wichmann Matthiessen og stud. med. & chir. Eskild Engel Jensen.

**Adresseforandringer skal fremtidig meddeles det lokale Postkontor**

**Socialraadgiveren**

tilsendes alle Foreningens Medlemmer vederlagsfrit.

Ikke-Medlemmer kan tegne Abonnement paa Bladet ved Henvendelse til Foreningens Kasserer. Ved Bestilling bedes Abonnementprisen, Kr. 5 aarligt, fremsendt pr. Giro.

Eventuelle Artikler eller Meddelelser maa være Redaktøren i Hænde senest den 1. i Maaneden.

Foreningens Formand: *Inger Østergaard,* Østerbrogade 85, Ø. — Sekretær: *Maja Larsen,* Fensmarksgade 9, N. — Formand og Sekretær træffes telefonisk: Central 15885. — Kasserer: *Merete Linfoot,* Hospitalshjælpen, Bispebjerg Hospital, Afdl. E, København NV. Giro Nr. 32567.

DUPLEX-TRYKKERIET (VED A. RASMUSSEN) KØBENHAVN